

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3983/2567

พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราช โจทก์ นาย ว. ผู้ร้อง นาย ธ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 68, ป.อ. มาตรา 69, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 93, ป.อ. มาตรา 288, ป.วิ.อ. มาตรา 186, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 72

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายเพราะเหตุที่ผู้ตายลักเสื้อผ้าซึ่งมีราคารวมกันเพียง 1,040 บาท แต่กระสุนถูกที่สำคัญบริเวณหน้าอก เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย แม้จำเลยยิงเพียงนัดเดียวก็เป็น การกระทำที่เกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน จึงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้อง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 68, 69, 91, 92, 93, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 7, 72 ระบุกระสุนปืน และปลอกกระสุนปืนของกลาง และเพิ่มโทษจำเลย ตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่ม โทษ ระหว่างพิจารณา นายวิจิต บิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายสนธยา ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้ บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 1,600,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่ วันที่จำเลยกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้อง และ ค่าสินไหมทดแทนที่เรียกมาสูงเกินส่วน ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 69 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่า กรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน จำคุก 4 ปี ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาต ให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่ง การจำต้องกระทำเพื่อป้องกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 เป็นจำคุก 6 ปี เพิ่มโทษหนึ่งใน สามในความผิดฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและ เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 8 เดือน คำให้การและทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานฆ่า ผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน คงจำคุก 4

ปีฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก 5 เดือน 10 วัน รวมจำคุก 4 ปี 5 เดือน 10 วัน ธิษฐานประหารชีวิตและปลอกกระสุนปืนของกลาง ให้จำเลยชำระเงิน 120,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2563 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ทั้งนี้ อัตรดอกเบี้ยดังกล่าว ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใดก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามที่ผู้ร้องขอ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน จำคุก 2 ปี เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 เป็นจำคุก 3 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 2 ปี 5 เดือน 10 วัน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติว่า บ้านที่เกิดเหตุเป็นบ้านปูนชั้นเดียว ไม่มีรั้วล้อมรอบ ด้านหน้าบ้านมีคอกเลี้ยงโค 1 คอก ถัดไปทางด้านทิศตะวันตกมีคอกเลี้ยงโคอีก 1 คอก และด้านหลังบ้านมีโรงเก็บฟาง 1 หลัง บ้านที่เกิดเหตุเป็นบ้านของนายปรีชา บิดาของนางสาวชนาธินาถ ภริยาไม่จดทะเบียนสมรสของจำเลย ขณะเกิดเหตุมีนายปรีชา นางสาวชนาธินาถ จำเลย นายจารึก พี่ของนางสาวชนาธินาถ นางสาวพรพิพรรณ ภริยาของนายจารึก และเด็กหญิงชนิชาต บุตรของนายจารึกกับนางสาวพรพิพรรณพักอาศัย นายสนธยา ผู้ตายเป็นบุตรของนายวิชิต ผู้ร้องซึ่งมีบ้านอยู่ห่างจากบ้านที่เกิดเหตุประมาณ 500 เมตร ตามวันเวลาเกิดเหตุ จำเลยตื่นนอนลุกไปเข้าห้องน้ำ เมื่อออกจากห้องน้ำได้ยินเสียงกลองโหมซึ่งวางอยู่ใกล้ราวตากผ้าบริเวณโรงจอดรถหน้าห้องนอนของจำเลยหล่นและได้ยินเสียงสุนัขเห่า จำเลยเดินไปแหวกผ้าม่านหน้าต่างห้องนอนซึ่งเป็นบานกระຈก ไม่มีเหล็กดัด เห็นเงาคนเดินเข้ามายังห้องนอน จึงคว้าอาวุธปืนพกอัตโนมัติ (COLT) ขนาด .45 (11 มม.) ที่วางไว้ใต้หมอนยังไปที่บานกระຈก 1 นัด แล้วปลุกคนในบ้านพากันเปิดประตูออกไปใช้สปอตไลท์ส่องดูบริเวณรอบ ๆ บ้านเนื่องจากขณะนั้นไฟฟ้าดับทั้งหมู่บ้าน และบ้านที่เกิดเหตุมีหลอดไฟโซลาร์เซลล์ติดอยู่ที่ชายคาบ้านทางด้านทิศตะวันตกเพียงหลอดเดียว เห็นผู้ตายนอนอยู่บริเวณพื้นหน้าบ้าน จำเลยยิงปืนขึ้นฟ้าอีก 2 นัด หลังเกิดเหตุร้อยตำรวจเอกชำนาญ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรธนบุรีได้รับแจ้งเหตุจากศูนย์วิทยุสถานีตำรวจภูธรธนบุรีเดินทางมาตรวจที่เกิดเหตุพบศพผู้ตายนอนคว่ำหน้าอยู่บริเวณพื้นหน้าบ้าน ผู้ตายสวมเสื้อยืดไม่มีแขนสีดำ สวมกระโปรงสั้นลายดอกไม้ทับกางเกงขาสั้นสีน้ำเงิน มีดินโคลนและเศษฟางติดที่เท้าของผู้ตาย ไม่พบร่องเท้าของผู้ตาย พบปลอกกระสุนปืน ขนาด .45 จำนวน 2 ปลอก ที่บริเวณพื้นหน้าบ้าน ภายในโรงจอดรถมีรถยนต์ 2 คัน จอดเรียงกันลักษณะหันหัวรถออกไปทางหน้าบ้าน มีรถจักรยานยนต์ 1 คัน จอดอยู่ข้างรถยนต์ ระหว่างผนังบ้านกับรถยนต์มีราวตากผ้าและกลองโหมวางอยู่ พบรอยรูกกระสุนปืน 1 รูที่กระຈกหน้าต่างบานที่อยู่ด้านท้ายรถยนต์สูงจากพื้นประมาณ 1.20 เมตร พบคราบโลหิตที่พื้นใกล้กระຈกบานดังกล่าวกับคราบโลหิตที่พื้นระหว่างรถยนต์กับราวตากผ้าต่อเนื่องไปเป็นทางจนถึงศพผู้ตาย และพบอาวุธปืนพกมือขนาด .38 SPECIAL 1 กระบอก ที่บริเวณล้อหลังของรถยนต์แผ่นที่ 1 ร้อยตำรวจเอกชำนาญร่วมกับแพทย์นิติเวชผู้ตายให้หมายชันพบรอยรูกกระสุนปืนที่บริเวณหน้าอกของผู้ตาย 1 รู มีเฉพาะรูเข้าไม่มีรูออก มีเศษกระຈกติดอยู่ที่บริเวณรูกกระสุนปืนและ

ที่ใบหน้าของผู้ตาย เมื่อถูกเสืดยึดไม่มีแขนสีดำขึ้นพบเสื้อชั้นในสตรี 3 ตัว สวมทับกันอยู่ และ
ผ้าขนหนูผืนเล็กสีชมพู 1 ผืน อยู่ในเสื้อชั้นในสตรี จำเลยนำขี้จูดที่ใช้อาวุธปืนยิงผ่านผ้ามาบนทะเล
กระจกหน้าต่างห้องนอนออกมายังโรงจอดรถ และมอบอาวุธปืนพกอัตโนมัติ (COLT) ขนาด .45
(11 มม.) พร้อมกระสุนปืน 5 นัด ให้ร้อยตำรวจเอกชำนาญยัดเป็นของกลาง นางสาวชนาธิภา
ยืนยันเสื้อชั้นในสตรีสีเทาว่าเป็นของตนเอง เสื้อชั้นในสตรีสีดำกับสีครีมเป็นของนางสาวรพีพรรณ
เสืดยึดไม่มีแขนสีดำ กระโปรงสั้นลายดอกไม้และผ้าขนหนูผืนเล็กสีชมพูเป็นของเด็กหญิงชนิภา
ร้อยตำรวจเอกชำนาญประสานเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครราชสีมา ศูนย์พิสูจน์
หลักฐาน 8 มาร่วมตรวจที่เกิดเหตุ แพทย์นิติเวชชันสูตรศพผู้ตายพบบาดแผลกระสุนปืนลูกโค
ดทางเข้าบริเวณกลางทรวงอก โดยรอบบาดแผลพบบาดแผลลอกเล็ก ๆ กระจายหลายตำแหน่งเข้า
ได้กับรอยสักดินปืน กระสุนทะลุเข้าทรวงอกทำให้หัวใจ ปอดฉีกขาด และทะลุผ่านกระบังลมทำให้
กระเพาะอาหารและตับฉีกขาด พบกระสุนปืนค้างอยู่ชั้นกล้ามเนื้อบริเวณกระดูกซี่โครงด้านข้าง
ข้างซ้ายซี่ที่ 11 จึงไม่พบบาดแผลทางออก ทิศทางกระสุนจากหน้าไปหลัง ขวาไปซ้าย บนลงล่าง
สาเหตุการเสียชีวิตจากเลือดออกในช่องอกปริมาณมากเนื่องจากบาดแผลกระสุนปืนลูกโคดบริเวณ
หน้าอกกระเຍยยังเข้าได้กับกระเຍยใกล้ จำเลยไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน มีปัญหาต้อง
วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันพอสสมควรแก่เหตุตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 หรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้ตายกับพวกบุกกรุกเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุ
ในเวลากลางคืนโดยเจตนาที่จะลักทรัพย์ และผู้ตายได้ลักเสืดยึดไม่มีแขนสีดำ 1 ตัว เสื้อชั้นในสตรี
3 ตัว กระโปรงสั้นลายดอกไม้ 1 ตัว และผ้าขนหนูผืนเล็กสีชมพู 1 ผืน ซึ่งแขวนรวมกันอยู่ที่
ราวตากผ้าในโรงจอดรถหน้าต่างนอนของจำเลยสำเร็จแล้วโดยผู้ตายนำทรัพย์ที่ลักมาใส่ไว้กับตัว
พฤติการณ์ในการลักทรัพย์ของผู้ตายดังกล่าวต้องใช้เวลานานพอสมควรเพราะผู้ตายต้องปลด
เสื้อชั้นในสตรีแต่ละตัวจากราวตากผ้าแล้วนำมาใส่โดยต้องใช้มือทั้งสองข้างติดตะขอเสื้อชั้นในทีละ
ตัวดังจะเห็นได้จากภาพถ่ายที่เกิดเหตุประกอบคดี ภาพล่างสุดทางซ้ายมือซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องใช้มือ
ทั้งสองข้างแกะตะขอเสื้อชั้นในเพื่อปลดเสื้อชั้นในออกจากศพผู้ตาย ดังนั้น แม้ร้อยตำรวจเอก
ชำนาญตรวจพบอาวุธปืนพกรีวอลเวอร์ ขนาด .38 SPECIAL 1 กระบอก พร้อมกระสุนปืน 4 นัด
อยู่บริเวณล้อหลังของรถยนต์ที่จอดอยู่ในโรงจอดรถใกล้ราวตากผ้าหน้าต่างนอนของจำเลย แต่ก็
เชื่อได้ว่าขณะผู้ตายก่อเหตุลักทรัพย์อยู่นั้น ผู้ตายไม่ได้ถืออาวุธปืนไว้ในมือข้างใดข้างหนึ่งเพราะ
ต้องใช้มือทั้งสองข้างติดตะขอเสื้อชั้นในทีละตัว ๆ รวม 3 ตัว แล้วนำผ้าขนหนูผืนเล็กสีชมพู 1 ผืน
มาใส่ไว้ในเสื้อชั้นใน จากนั้นนำเสืดยึดไม่มีแขนสีดำ 1 ตัว มาสวมทับไว้ด้านนอกกับนำกระโปรงสั้น
ลายดอกไม้ 1 ตัว มาสวมทับกางเกงขาสั้นสีน้ำเงินของผู้ตาย อันเป็นการลักทรัพย์โดยผู้ตายไม่ได้
แสดงอาการที่จะก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิตของเจ้าของทรัพย์ คงก่อเพียงภัยอันตรายต่อทรัพย์ของ
เจ้าของทรัพย์เท่านั้น การที่จำเลยยิงผู้ตายเพราะเหตุที่ผู้ตายลักเสื้อชั้นในสตรี 3 ตัว เสืดยึดไม่มี
แขนสีดำ 1 ตัว กระโปรงสั้นลายดอกไม้ 1 ตัว และผ้าขนหนูผืนเล็กสีชมพู 1 ผืน มีราคารวมกันเพียง
1,040 บาท กระสุนปืนลูกโคดที่สำคัญตรงบริเวณหน้าอกกระเຍยยังเข้าได้กับกระเຍยใกล้ อันเป็นเหตุให้
ผู้ตายถึงแก่ความตายในที่เกิดเหตุ นั้น แม้จำเลยยิงเพียงนัดเดียวก็เป็นการกระทำที่เกินสมควรแก่
เหตุและเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นการ
ป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาว่า
จำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้อง
กระทำเพื่อป้องกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 69 มานั้น ศาลฎีกา

เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น เมื่อคดีส่วนอาญาฟังได้ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิด จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ตาย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องที่ศาลล่างทั้งสองใช้ดุลพินิจกำหนดจำนวนค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องมานั้นเหมาะสมแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อสุดท้ายว่า จำเลยกระทำความผิดฐานมีอาวุธปืนพกอัตโนมัติ (COLT) ขนาด .45 (11 มม.) เครื่องหมายทะเบียน กท 630xxxx ของกลางไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือไม่ เห็นว่า แม้จำเลยอ้างตนเองเบิกความเป็นพยานโดยมีบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของนายสำราญ บิดาของจำเลย ว่า จำเลยรับฝากอาวุธปืนของกลางไว้จากนายสำราญซึ่งนำมาฝากไว้ก่อนเกิดเหตุประมาณ 3 ถึง 4 วัน ยังไม่ทันไปเอาอาวุธปืนของกลางคืนก็เกิดเหตุคดีนี้ขึ้นก่อน แต่นายสำราญให้การไว้ด้วยว่า จำเลยเพิ่งมาสู่ขอ นางสาวชนาธิภาบุตรของนายปรีชาและอยู่กินร่วมกันฉันสามีภริยาที่บ้านเกิดเหตุประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึงปัจจุบัน จำเลยช่วยพี่ชายของภริยาเลี้ยงโคที่บ้านเกิดเหตุ เมื่อพิจารณาประกอบคำเบิกความของจำเลยที่ว่า ที่บ้านเกิดเหตุเลี้ยงโคสายพันธุ์บราห์มันจำนวน 22 ตัว ลูกโคเพศผู้เพิ่งเกิดมีราคา 80,000 บาท ถึง 100,000 บาท ลูกโคเพศเมียเพิ่งเกิดมีราคา 200,000 บาท ถึง 250,000 บาท โคเพศผู้โตเต็มวัยมีราคา 300,000 บาท โคเพศเมียโตเต็มวัยมีราคา 400,000 บาท ถ้าเป็นโคเพศผู้โตเต็มวัยที่ชนะการประกวดมีราคา 1,000,000 บาท ที่บ้านเกิดเหตุมีโคเพศผู้ชนะรางวัลอยู่ในคอก ช่วงขณะเกิดเหตุนายจาริกขายโคไป 3 ตัว ได้เงินประมาณ 1,000,000 บาท และเก็บเงินสดไว้ที่บ้านเพราะการเลี้ยงโคสายพันธุ์บราห์มันต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก และพฤติการณ์ของจำเลยที่เก็บอาวุธปืนพร้อมกระสุนปืนของกลางไว้ได้หมอนในห้องนอนของจำเลย ลักษณะพร้อมนำออกมาใช้งานได้ทันที บ่งชี้ว่านายสำราญมีเจตนามอบอาวุธปืนของกลางให้จำเลยไว้ใช้ป้องกันภัยเมื่อมีเหตุคนร้ายมาลักโคสายพันธุ์บราห์มันซึ่งมีมูลค่าสูงที่นายจาริกพี่ภริยาของจำเลยเลี้ยงไว้ในบ้าน ถือว่าจำเลยมีเจตนายึดถืออาวุธปืนของกลางเพื่อตน อันเป็นการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองตามความหมายของการมีไว้ในครอบครองตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 เมื่อจำเลยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน อนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าอาวุธปืนพกวีลเวอร์ ขนาด .38 SPECIAL ของกลาง ไม่ใช่ทรัพย์สินที่มีไว้เป็นความผิดหรือเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33 แม้โจทก์มิได้มีคำขอให้คืนของกลางแก่เจ้าของ ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจสั่งคืนของกลางให้แก่เจ้าของได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 186 (9) ประกอบมาตรา 195 วรรคสอง, 225 พิพากษายืน โดยให้คืนอาวุธปืนพกวีลเวอร์ ขนาด .38 SPECIAL ของกลางแก่เจ้าของ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

อุทัย โสภาสิตติ · อีรพงศ์ อุ่นชัย · กรวรรณ อาธารมาศ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3983/2567>